

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

Збірник тез наукових доповідей

Випуск 1

Харків

2020

УДК 81'243
ББК 81.2
Н 34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

(протокол №4 від 15.06.2020 р.)

Н34 Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди: збірник тез наукових доповідей / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2020. 98 с.

У збірнику представлено тези наукових доповідей магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

УДК 81'243
ББК 81.2

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2020

ЗМІСТ

<i>Абрамова Єлизавета</i> . Кінематографічність художнього тексту	7
<i>Абу Шарк Амжад Ібрагім М.</i> Міфологема у літературознавстві	8
<i>Аллахвердієв Туран</i> . Особливості перекладу сленгізмів у комічних художніх текстах	9
<i>Амангелдієва Гулжан</i> . Семантичні особливості фразеологізмів англійської мови на позначення концепту «Evil»	10
<i>Бабенко Анна</i> . Художній час у літературному творі	11
<i>Бачинський Руслан</i> . Актуальність дослідження медичної термінології сучасної англійської мови	12
<i>Белавіна Марина</i> . Оцінка: поняття, структура та види	13
<i>Бережна Світлана</i> . Найменування педагогів у сучасній англійській мові: особливості творення та семантики	14
<i>Vila Eugenia</i> . Advantages and Disadvantages of Using Authentic Materials in Teaching English	15
<i>Бурлакова Ірина</i> . Проблеми визначення поняття «інтермедіальність тексту»..	16
<i>Бур'ян Ганна</i> . Концепт як базова категорія лінгвокультурології	17
<i>Вітченко Марія</i> . Феномен антиутопії в романі Герберта Уеллса «Острів доктора Моро»	18
<i>Войнова Альона</i> . Вербалізація концепту МОДА в англомовному дискурсі	19
<i>В'юнник Ольга</i> . Фразеологізми з ономастичним компонентом в сучасній англійській мові	20
<i>Gerasimenko Julia</i> . Concept LIBERTINISM in English Dramatic Discourse	21
<i>Геращенко Дар'я</i> . Проблеми визначення та класифікації фразеологічних одиниць	22
<i>Дикань Олег</i> . До визначення поняття <i>дискурс</i> у сучасній науковій парадигмі	23
<i>Ділменер Юлія</i> . Сучасний британський дискурс як об'єкт лінгвістичного дослідження	24
<i>Долга Валентина</i> . Лінгвопрагматичні особливості подкастів BBC (на матеріалі промов Т. Харфорда)	26
<i>Есіобу Сінтія</i> . Когнітивні особливості англійських дієслів заперечення	27
<i>Завгородній Роман</i> . Псевдонім як лінгвістична категорія	28
<i>Замура Вікторія</i> . Лінгвокультурологічний аспект вивчення фразеологізмів із топонімічним компонентом	29
<i>Зінов'єва Анна-Марія</i> . Тлумачення поняття «фразеологічна одиниця»	30
<i>Ігнат'єва Катерина</i> . Жанрові особливості роману вікторіанської доби	31
<i>Іщенко Єлизавета</i> . Ірландська тема в романах М. Мітчел «Віднесені вітром» і А. Ріплей «Скарлет»	32
<i>Казакова Марина</i> . Моральний пафос казок О. Вайльда	33
<i>Калініченко Юлія</i> . Лінгвостилістичні засоби вираження невербальної комунікації в художньому тексті	34

знаків сприяє міжпоколінній трансляції культурно значущих установок і, тим самим, формуванню в процесах оволодіння і вживання мови культурної самосвідомості як окремої особистості, так і культурно-національної ідентичності народу-носія мови [1, с. 101].

Отже, за кожним фразеологізмом будь-якої мови ховається культурний сенс, який відображає національну мовну картину світу. Фразеологічна картина світу, основу якої складають фразеологічні одиниці з топокомпонентом, дозволяє повніше уявити етнічні стереотипи тієї чи іншої лінгвокультурної спільноти.

Література

1. Хохлова В.А. Фразеологічні одиниці з топонімічним компонентом в англійській та українській мовах: лінгвокультурологічний аспект. Дис. канд. філ. наук. Донецьк, 2017. 234 с.

ТЛУМАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ФРАЗЕОЛОГІЧНА ОДИНИЦЯ»

Анна-Марія ЗІНОВ'ЄВА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент О.В. Зосімова

Фразеологічна одиниця (фразеологізм) – це семантично пов'язане сполучення слів, яке, на відміну від подібних до нього за формою синтаксичних структур, не виникає в процесі мовлення відповідно до загальних граматичних і значенневих закономірностей поєднання лексем, а відтворюється у вигляді усталеної, неподільної, цілісної конструкції. Погоджуючись із думкою В.Д. Ужченка, виокремлюємо чотири основні ознаки фразеологічних одиниць, а саме: цілісність значення, фразеологічну відтворюваність, відносну постійність компонентного складу та структури; експресивність.

Як мовна одиниця вищої організації, фразеологізм здатен повніше передати поняття, ніж слово. Порівняно зі словом, фразеологічні одиниці характеризуються більшою конкретністю значення, наявністю образної конотації та більшою виразністю з емоційно-експресивного погляду. Генетично й за формою фразеологізми є словосполученням або реченням, але якісно відрізняються від синтаксичних одиниць тим, що відтворюються як цілісні структури.

Поряд із терміном «фразеологічна одиниця» широко вживається поняття «ідіома». У вітчизняній лінгвістиці впродовж тривалого часу існувала традиція називати ідіомами «фразеологічні зрощення», згідно з термінологією академіка В.В. Виноградова, який розподілив фразеологічні одиниці на фразеологічні зрощення (або ідіоми у вузькому значенні), фразеологічні єдності та фразеологічні сполучення. Сучасний український мовознавець М.П. Кочерган також ототожнює ідіому із фразеологічним зрощенням. Проте, слід зазначити, що в британській та американській лінгвістиці більшу популярність має широкий підхід до проблеми ідіоми. До складу ідіом західні вчені відносять не

лише фразеологізми всіх типів, а навіть паремії – приказки, прислів'я, крилаті вислови тощо. Укладач популярного словника ідіом британського варіанту англійської мови Вільям Коллінз зазначає: «Вивчаючи ідіоми, завжди стикаєшся з двома найголовнішими проблемами. Перша – це проблема походження. По-друге, існує проблема зв'язку між походженням та використанням».

Як відомо, прислів'я – це народний вислів повчального змісту. У цьому вислові передається певна закономірність або правило, сформульоване на основі багатовікового досвіду народу. На наш погляд, паремії можна відносити до фразеологічних одиниць, оскільки як в англійській, так і в українській мовах прислів'я мають характерні ознаки фразеологізмів: їм властива експресивність, цілісність значення, стійкість та відтворюваність у процесі мовлення.

Отже, під фразеологічною одиницею (фразеологізмом) розуміємо лексико-граматичну єдність двох і більше нарізно оформлених компонентів, граматично організованих за моделлю словосполучення або речення, які, маючи цілісне значення та експресивне забарвлення, відтворюються в мові за традицією, автоматично.

ЖАНРОВІ ОСОБЛИВОСТІ РОМАНУ ВІКТОРІАНСЬКОЇ ДОБИ

Катерина ІГНАТЬЄВА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент І.О. Подгурська

В історії англійської культури період 1837-1901 років називають вікторіанською добою, що стала помітним явищем у культурному прогресі країни. Термін «вікторіанство (на честь королеви Вікторії)» означає сукупність ідеологічних, інтелектуально-духовних понять, моральних і етичних настанов, способу життя – комплексу, що свідчив про добропорядний поступальний розвиток суспільства. Актуальність нашого дослідження полягає у відродженні інтересу до культури вікторіанської епохи та її відображення у різних аспектах життя сучасного англійського суспільства. Вікторіанська література значно вплинула не лише на подальший розвиток літературної традиції Великої Британії, а й на формування сучасної суспільної моралі.

Література вікторіанської доби характеризується розквітом жанру реалістичного роману, найбільш видатними представниками якого стали Г. Філдінг, О. Голдсміт, Л. Стерн, Ч. Діккенс, В. Теккерей та Дж. Остін. За допомогою роману письменники порушували різноманітні проблеми, характерні для суспільства в цілому. Передусім, це глобальні суперечності – між бідністю та багатством, між особистістю та суспільством.

Письменники-реалісти прискіпливо вивчали матеріальні мотиви людської поведінки та приватне життя індивідів і намагалися зображати життя об'єктивно, тобто неупереджено, фіксуючи як позитивні, так і негативні його риси. Один з найважливіших принципів англійського реалістичного мистецтва – показ літературного персонажа у тісному зв'язку з оточенням, яке формує характер людини.